

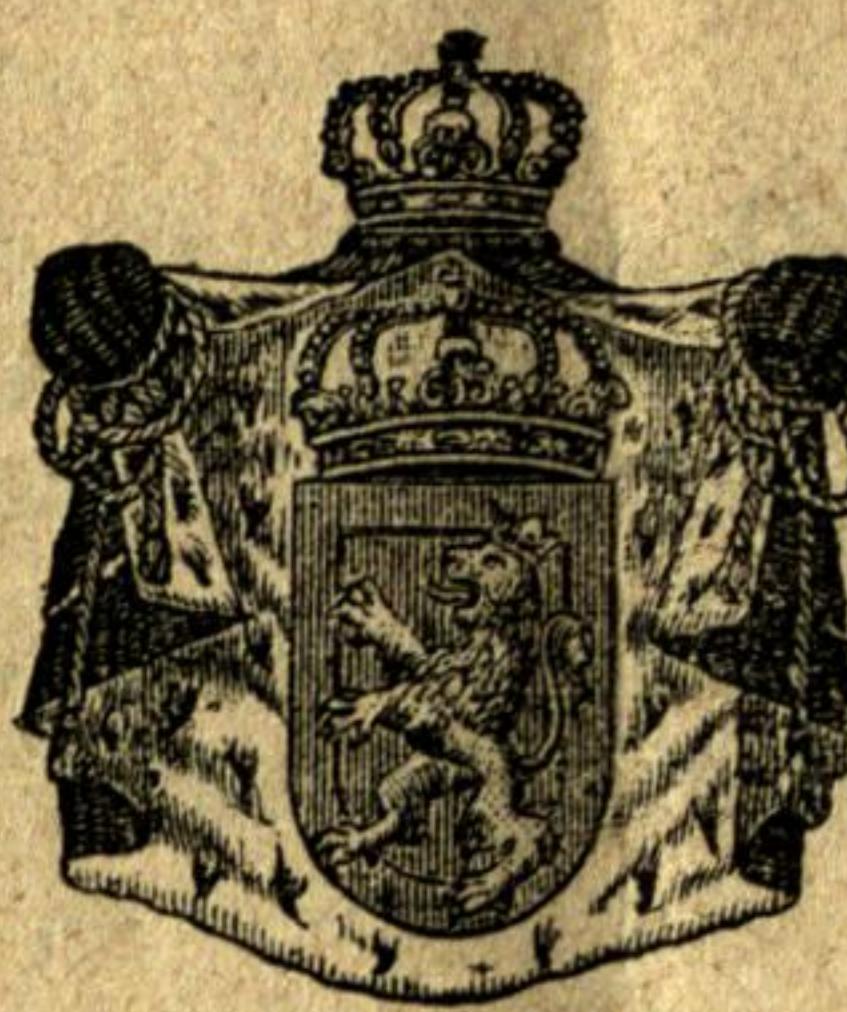
ДЪРЖАВЕН ВѢСНИКЪ

„ДЪРЖАВЕН ВѢСНИКЪ“

ще издава

за сега веднажъ въ седмицата:
въ Събота.

Пары и писма
се испрашват
до м. к. буботинова
въ Министерството на Вътрешните Дела.

Цѣната на
„ДЪРЖАВЕН ВѢСНИКЪ“
Е ЗА ЕДНА ГОДИНА:
12 франка.
Единъ брой 25 Сантина.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ

се плаща:

За единъ петитенъ редъ за първый
три пъти по 30 сант., а за всякий
послѣдующий — 20 сантима.

Година 1.

София, Среда 9-ый Юли 1880 г.

Брой 56.

СЪДЪРЖАНИЕ

Укази по Министерството на Външните Работи и Исповѣданіята, Привременни правила за духовното Управление на Християните, Мюсюлманите и Евреи. По Министерството на Просвещението и по Министерството на Финансите. — Прикази по Военно-то Вѣдомство. — Определение отъ Върховния Съдъ. — Телеграмми. — Обявление отъ Министерството на Народното Просвещение. — Призовка отъ Оръховския Окръженъ Съдъ. —

По Министерството на Външните Работи и Исповѣданіята.

УКАЗЪ

№ 321.

Най-Александъ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България

По предложеніето на нашъ Министър на Външните Работи и Исповѣданіята въ докладът му отъ 2-ый юли т. г., подъ № 281, утвърдявамъ слѣдующите Привременни Правила за духовното управление на християните, на мюсюлманите и на евреите.

I.

Духовното Управление на Християните.

Чл. 1. За управление приходът и расходът на всяка една църква, има настоятелство, състоящо отъ 3 до 5 члена, избрани отъ еноритите.

Чл. 2. Догдѣто стане законътъ за избирането на спомянжитѣ въ предидущій членъ настоятелства, лицата, които ги съставляватъ, ще ся избератъ за сега по тоя начинъ, който ся преме отъ еноритите на църквата, съ съгласіето на епархиалній архіерей.

Това избиранье ще ся извърши вътре въ единъ мѣсяцъ отъ обнародваньето на тоя Указъ.

Чл. 3. Всичките къщи, на които жителитѣ ходятъ въ църквата, ся считать за енория на тая църква.

Чл. 4. Енорията не може да има за единъ священикъ по-малко отъ 150 и по-много отъ 200 къщи.

Епархиалній архіерей е длѣженъ да распределѣ еноритѣ въ епархиата си, и то вътре въ единъ мѣсяцъ отъ обнародваньето на тоя Указъ, тъй щото всяки священикъ да принадлѣжи на една църква, и да има енория не по-малко отъ 150 и не по-много отъ 200 къщи.

Чл. 5. Еноритѣ ся дѣлжатъ на три степени: първостепенни, второстепенни и третестепенни.

Чл. 6. Първостепенни сж еноритѣ на всяка съборна църква въ градътъ, гдѣто е сѣдалището на Архіерей.

Чл. 7. Второстепенни сж еноритѣ при другите градски църкви, както въ сѣдалищата на архіерей, така и въ другите градища на епархиата.

Чл. 8. Третестепенни сж всичките енории при селските църкви.

Чл. 9. Священици ся получаватъ въ годината слѣдующето съдѣржаніе:

- а) священици съ въ първостепен-
нитѣ енории по . . . . фр. 2400
- б) въ второстепенитѣ . . . . фр. 1800
- в) третестепенитѣ . . . . фр. 1200
- г) діаконитѣ при съборните църкви фр. 1200
- д) діаконитѣ при другите църкви фр. 1000

Пъвнитѣ и другите църковни прислужници получаватъ годишна плата, споредъ както ся усло-
вихъ съ църковнитѣ настоятелства.

Чл. 10. Приходът на църквите сж:

а. Приходът отъ имотите, завѣщани на цър-
квата или придобити отъ приходът на църквата;

б. Приходът отъ суммы, завѣщани на цър-
квата;

в. Приходът отъ гробищата;

г. Приходът отъ даванье съ киря на столоветъ
(троноветѣ) на църквата;

д. Приходът отъ два дискуса;

е. Приходът отъ доброволни помощи, дадены
на църквата;

ж. Приходът отъ продажбата на вощенъти свѣщи;

з. Приходът отъ тъй нареченътъ обязателны
требъби, а именно:

1) за вѣнчаванье . . . отъ 10 до 40 фр

2) за кръщене . . . 1 до 5 "

3) за молитвена вода . . . 30 с. до 1 "

4) за молитва на 40-те дни . . . 50 с. до 3 "

5) за голъмо опѣло . . . 5 фр. до 40 "

6) за малко опѣло . . . 1 фр. до 20 "

Чл. 11 Ако гробищата сж общи за много църкви,
то отъ приходът ся ползвуватъ всичките съразмѣро.

Чл. 12. Запретено е на частни лица да правятъ и да продаватъ вощени свѣщи, които ся употребяватъ въ църквите и за религиозни обряды. Въ срѣдоточието на всяка околия ся основава една ливня за тия свѣщи отъ страна на училищното настоятелство, което само ги продава на църквите отъ околията съ умѣренна цѣна въ полза на училищата на мѣстото, което е срѣдоточие на околията.

Чл. 13. Нито священикътъ, нито другъ нѣкой църковнослужителъ има право да иска нѣщо за извършванье на священодѣйствиета, показани въ чл. 10 (отъ 1 до 6), за които сж плаща направо на църквата.

Отъ другите требъби, които священици ся длѣжни да извршватъ по благочестивото желаніе на християните, като отъ водосвѧтъ, молебенъ, елеосвѧщеніе, парастасъ четенѣ на гробъ, свѧщеніе кѫща и проч. доходътъ ся взема отъ священици съ тѣхна полза, — споредъ мѣстните обычай.

Когато нѣкой християнинъ за каквато и да било треба покани и други священици (освѣнъ енорийски), както и діакони и други духовни лица да взематъ участіе, дава особно и частно всякому въз-
награжденіе на поканенътъ.

Тъй сж и въ ония мѣста, гдѣто гробищата иматъ кола за пренасяне на умрѣлите до гробищата, требва да ся плаща на църквата за това пренасяне, споредъ една такса, съставена за всяко мѣсто.

Особно ся плаща на църквата и за църковни украшения, които ся изнасятъ за тия священодѣйствия.

Чл. 14. Отъ църковните приходы ся исплатяватъ 1.) расходътъ за масло и свѣщи, 2.) заплатътъ на священици съ църковнослужителите, 3.) поправянието на църквата и недвижимътъ ѹ притежанія и 4.) потребните украшения въ църквата.

Чл. 15. Ако бы приходът да не можатъ да покриятъ първите три расхода, показани въ предидущій (14) членъ, то съ разрешеніе на общинското управление, въ което ся намира църквата, църковното настоятелство расхвърля единъ налогъ, въ пари или въ натура, споредъ мѣстните обычай, за събирането на който налогъ ся грижи общинското управление.

Чл. 16. Ако една черкова придобива приходы, които надминуватъ расходътъ, показани въ чл. 14, то двѣ трети отъ остатъкъ ся даватъ за поддържане на училищата въ енорията на тая църква, а една третя ся оставя за църковенъ капиталъ.

Потребната за украшение на църквата сумма ся рѣшава отъ общинското управление

Чл. 17. При всякий еп. архіерей ся основава: а) една канцелярия, състояща: отъ единъ секретаръ, двама діакони, които служатъ при архіерей и сж

писари въ канцелярията и б.) единъ съветъ, състоящъ отъ четворица священици, избрани изъ между онія священици, които ся намѣрватъ въ градътъ — сѣдалището на архіерей.

Чл. 18. Архіерейската канцелярия служи въ сѫщото време и за канцелярия на Съветъ при Архіерей.

Чл. 19. Съветъ испльнява длѣжностите, показани въ членовете 924—926 отъ Временните Правила за устройството на сѫдебната часть въ България и въ членовете отъ устава за управление на Екзархията за епархиалните съвети, до колкото членове не противорѣчатъ на настоящите правила.

Чл. 20. Секретарътъ при архіерейската канцелярия получава годинна плата 2400 фр., а писарите діаконите 1200 фр.

Чл. 21. Священици съ, които ся събиратъ на засѣданіе не повече отъ единъ път въ седмицата, приематъ по 4 фр. за всяко засѣданіе, което требува да ся продължава отъ 8 до 12 часа сутринта и отъ 2 до 6 вечерта.

Чл. 22. Длѣжностите на засѣдаещи въ съветъ священикъ въ енорията му испльнява други священици или безплатно или съ плата не по-много отъ 2 фр. на денъ.

Чл. 23. За покриването заплатътъ на чиновниците и на разносчикъ въ Архіерейската канцелярия, както и на съветъ при Архіерей, отпускатъ ся следующите приходы:

а) отъ вулти, които ся даватъ отъ 10 до 40 фр.

б) отъ свидѣтелства за вулти по 40 сантима.

в) отъ издаване на распустителни писма отъ 20 до 40 франка

г) отъ стойността на метрически книги по 4 фр.

д) отъ подтвърждение подпись на всякакво писмо по 4 франка

Чл. 24. Защото приходътъ, показани въ предидущий (23) членъ всякога ще надминуватъ разносчикъ, то остатъкъ ся внася въ мѣстното ковчежничество, а съмѣткъ ся даватъ въ Министерството на Външните Работи и Исповѣданіята.

II. Духовното управление на мюсюлманите.

Чл. 25. За управление приходътъ и расходътъ на всяка една джамія, въ която ся священодѣйствува, има настоятелство, състоящо отъ 3 до 5 члена, избрани отъ мюсюлманите, енорити на джаміята.

Чл. 26. Лицата, които ще съставятъ тия настоятелства, за сега ще ся избиратъ по тоя начинъ, който ся преме отъ еноритите на джаміите съ съгласіето на окръжните мюфтии.

Това избиранье ще ся извърши вътре въ единъ мѣсяцъ отъ обнародваньето на тоя Указъ.

Чл. 27. Всичките къщи, на които жителитѣ ходятъ въ джаміята, ся считать за енория на тая джамія.

Чл. 28. Основането и распределенето еноритъ на джаміите оставатъ си по редътъ, който до сега е съществувалъ.

Чл. 29. Служащите при джаміите лица получаватъ годинна плата споредъ както ся условиѣтъ съ настоятелствата на джаміите.

Чл. 30. Приходитъ на джаміите сж:

а) Вакуфътъ, завѣщанъ на джаміята;

б) приходъ отъ священодѣйствиета които ся извршватъ въ джаміите и таксата за които ся определя отъ настоятелството на джаміята.

Чл. 31. Членовете 14, 15, 16 отъ настоящите правила ся приспособяватъ и за джаміите.

Чл. 32. Въ всяки Сѫдебни Окръзи въ Княжеството ще има по единъ мюфтія, избранъ отъ мюсюлманското население на тоя окръзъ изъ между о-

нія лица, които притежаватъ дипломъ (русь или меншуръ), даденъ отъ Шейхъ-уль-Исламъ.

Чл. 33. Мюфтіята има съдалището си въ той градъ на съдебни окръгъ гдѣ ся намѣрва Окръжният Съдъ, и въдомството му ся простира по цѣлый съдебенъ Окръгъ, а именно:

а) На Софийскій мюфтія въдомството ся простира по цѣлый Софийски съдебенъ окръгъ, въ който, споредъ досегашното административно дѣление, влѣзватъ окръзътъ Софийскій, Орханійскій, Трѣнскій и Сомоковскій;

б) на Кюстендилскій — по Кюстендилскій съдебенъ окръгъ, въ който, споредъ досегашното административно дѣление, влѣзватъ окръзътъ Кюстендилскій, Джиникій и Радомірскій;

в) на Видинскій — по Видинскій съдебенъ окръгъ, въ който влѣзватъ окръзътъ Видинскій, Бѣлоградчицкій и Ломскій;

2.) на Врачанскій — по Врачанскій съдебенъ окръгъ, въ който влѣзватъ окръзътъ Врачанскій, Берковскій и Риховскій;

д) на Ільвененскій — по Ільвененскій съдебенъ окръгъ, въ който влѣзватъ окръзътъ Ільвененскій, Никополскій и Ловчанскій;

е) на Търновскій — по Търновскій съдебенъ окръгъ, въ който влѣзватъ окръзътъ Търновскій, Габровскій, Еленскій и Свищовскій;

ж) на Русчушкій — по Русчушкій съдебенъ окръгъ, въ който влѣзватъ окръзътъ Русчушкій, Свищовскій и Разградскій;

з) на Шумненскій — по Шумненскій съдебенъ окръгъ, въ който влѣзватъ окръзътъ Шумненскій, Ески-Джумалійскій и Османъ-Пазарскій.

и) на Силистренскій — по Силистренскій съдебенъ окръгъ, въ който влѣзватъ Силистренскій;

к) на Варненскій — по Варненскій съдебенъ окръгъ, въ който влѣзватъ окръзътъ Варненскій, Балчикскій, Х. О. Пазарджикскій и Провадійскій.

Чл. 34. Мюфтітъ сж натоварени, всякий въ съдебни си окръги:

а) съ надзорътъ върху джамійтъ и служащи при тѣхъ лица;

б) съ съдебната часть на мюслюманинъ споредъ чл. 930—938 отъ Временнытъ Правила за устройството на съдебната часть въ Българія.

Чл. 35. Софийскій мюфтія получава отъ Правителството годишна плата три хиляди франка, а останалитъ девята — по 2000 фр.

Чл. 36. При всяки мюфтія ся полага канцелярия съ единъ секретарь и единъ писаръ, съдържанието на които сж покрива отъ приходътъ, които ся взематъ отъ брачни свидѣтелства (никахъ-тескесери).

Чл. 37. При всяка мюфтійска канцелярия има по единъ преводачъ съ плата по 600 франка въ годината, които ще ся взематъ отъ суммите, показани въ 927 членъ отъ Временнытъ Правила за Устройството на Съд. частъ въ Българія. Отъ същите сумми ще ся покриватъ разноските на мюфтітъ, въ случай, че стане нужда тъ да пътуватъ по окръгътъ си и ако това пътуванье ся разбрши отъ Министерството на Исповѣданіята.

Чл. 38. Догдѣто стане единъ законъ за управлението на вакуфътъ въ Княжеството, приходътъ на тиа вакуфи ще продължаватъ да ся управляватъ отъ Окръжният Управителни Съветы. До тогава тиа приходы ще ся употребяватъ по следующи начинъ:

а) Всичкитъ онія джаміи, които въ настояще време сж отворени и въ тѣхъ ся священнодѣйствува, или които требува да ся отвори, ако има около тѣхъ енории, ще получаватъ на пълно на предишніи си приходъ;

б) Приходътъ на неотворенитъ джаміи ще ся дава, съ съгласието на окръжният мюфтія и съ одобреніето на Министерството на Исповѣданіята, за поддръжаніето на духовно-мюсюлманско училище, което ще ся отвори въ Софія.

Чл. 39. Същеніето на мюсюлманското духовенство съ неговата върховна духовна властъ ще става чрезъ мюфтітъ, които ся относятъ за това до Министерството на Външните Работи и Исповѣданіята и обратно.

III. Духовното управление на еврейското население.

Чл. 40. За управлението на приходътъ и расходътъ на всяка една синагога има настоятелство, състоящо отъ 3 до 5 члена, избрани отъ еврейското население изъ между еноритъ на синагогата.

Чл. 41. Лицата, които ще съставятъ тиа настоятелства, за сега ще ся избиратъ по тоя начинъ,

които ся приеме отъ еноритъ на синагогата, съ съгласието на равинътъ. Това избираніе ще ся извърши вътре въ единъ мѣсяцъ отъ обнародваніето на този Указъ.

Чл. 42. Всичкитъ клащи, на които жителитъ ходятъ въ синагогата, ся считатъ за енория на тая синагога.

Чл. 43. Основаніето и распределеніето еноритъ на синагогите оставатъ си по редътъ, който и досега е съществувалъ.

Чл. 44. Служащи при синагогите лица получаватъ годишна плата, споредъ както ся условиътъ на настоятелството на синагогата.

Чл. 45. Приходътъ на синагогата сж:

а) приходы отъ имоти завѣщани или придобити отъ приходътъ на синагогата;

б) приходы отъ сумми завѣщани на синагогата;

в) приходы отъ гробищата;

г) отъ налогътъ върху продажбата на мясо;

д) отъ налогътъ върху продажбата на вино;

е) отъ брачни свидѣтелства;

ж) отъ платата за обрѣзаніето.

Чл. 46. Членовете 14, 15 и 16 отъ настоятелството правила ся приспособяватъ и за синагогите.

Чл. 47. Рабинътъ отъ Столицата получава отъ Правителството плата три хиляди франка на година. Рабинътъ отъ другите мѣста на Княжеството ся поддръжватъ отъ приходътъ на мѣстните синагоги.

Съ испълненіето на настоящий Указъ ся натоварва Нашът Министъ на Външните Работи и Исповѣданіята.

Издадено въ Нашът Дворецъ въ София на 2-ти юли 1880 год.

На първообразното съ рѣжката на Негово Высочество е написано: „одобрено“

Александъръ.

Приподписано: Министъ на Външните Работи и Исповѣданіята

Д. Цанковъ.

На първообразното съ рѣжката на Негово Высочество е написано: „одобрено“

Александъръ.

Докладъ до Негово Высочество Князътъ.

№ 281.

Господарю.

Отдавна ся остана нужда за единъ законъ, чрезъ който бы ся положили поне най-главните и необходими основания за епархиалното управление изобщо съобразно съ новътъ граждански редъ, който е введенъ въ Княжеството, и събно за материалното улучшение положението на свещеннослужителите. Въодушевляме отъ съзнатието на тая нужда. Народнотъ Сърание, въ министърата сесия, изрази желаніе, щото да ся взематъ отъ страна на повѣренъ то менъ Министърство необходимите за това улученіе мѣри. Прѣдъ видъ на това и до изработването и прѣмането на единъ законъ за църковното управление, азъ намѣрвамъ за необходимо да представя на одобрението на Ваше Высочество приложението тукъ Указъ, чрезъ който бы ся утвърдили единъ привременни правила:

1. За распределение на енории и съдържанието на православните свещеници, както и за учрежденето на духовни съвѣти при епархиалните архіереи,

2) за управлението на джаміи и за духовно-съдебната

часть на мюсюлманите и 3) за управлението на синагогите.

Ако Ваше Высочество одобрявате това мое предложение, най покорно Вы може да подпишите този Указъ.

София 2-ти юли 1880 г.

Съмъ, Господарю, на Ваше Высочество най

покоренъ служител и въренъ поданикъ

Министър на Външните Работи и Исповѣданіята

(подписалъ) Д. Цанковъ.

Съ Указъ, подъ № 352 отъ 1-ти юли 1880 г.

По Министерството на Финансътъ

Съ Указъ подъ № 320 отъ 28 истекшій юни, назначаватъ ся:

Г-нь Мирко Петровъ, Управителъ на уничтожената вече Берковската мытища, за контролеръ на новоотворената шеста тютюнева фабрика въ Видинъ;

Г-нь А. М. Палашовъ — за контролеръ на третата тютюнева фабрика въ София на място г. Георгий Давидовъ, който ся назначава за контролеръ на Търнската Окръжна Ковчежница;

Г-нь Никола Тухлевъ — за контролеръ на Тутраканска тютюнева фабрика на място Г-на А. Тодорова, който ся отчисли по неспособностъ;

Г-нь Димитръ Саковски — за контролеръ, отъ 10-ти априлъ т. г., на шестата тютюнева фабрика въ Шуменъ;

Г-нь Василь Жековъ — за контролеръ, отъ 7-ти юни т. год. на осмата тютюнева фабрика въ Шуменъ, която на ново почих да работи.

Отчисляватъ ся по собствено желаніе: Ески Джумайскій финансъвъ чиновникъ, г-нь В. Золотовичъ и помощницътъ; на Кюстендилскія финансъвъ чиновникъ — г. Иванъ Казаревъ, на Видинскій — г. Авраамъ Станишевъ и на Ески Джумайскій — г. Д. Нойковъ.

Отчисляватъ ся още отъ 1-ти юли текущій юли, следуващъ акцизни надзиратели по причина на упразднянието дължността имъ: Кюстендилскій — г. Ст. Калкъловъ; Джинскій — г. Георгий Мановъ; Радомірскій — г. П. Венковъ; Трѣнскій — г. А. Станишевъ; Търновскій доцълнителъ — г. И. Д. Пъръевъ; Габровскій — г. Г. Стоевъ; Османъ-Базарскій — г. А. Кръстевъ; Русенскій г. Т. Алжиновъ; Русенскій доцълнителъ — г. Д. Яковичъ; Свищовскій — г. К. И. Алжиновъ; Никополскій — г. Юрданъ Поповъ; Разградскій — г. Д. Батоловъ; Бѣлоградчицкій — г. С. Тричковъ; Берковскій — г. Филипповъ; Балчикскій — г. Макавьевъ; Х. Оглу-Пазарджикскій — г. Д. Вакаловъ; Шуменскій — г. А. Рутинцкій; Силистренскій — г. Стефанъ Петковъ; Варненскій доцълнителъ — г. Хр. Поповъ.

Съ Указъ, подъ № 351 отъ 1-ти юли текущій юли, назначаватъ ся:

Г-нь Димитръ Кинтишевъ за помощникъ магазинъ въ Ломската мытища, отъ 15-ти юни 1880 година.

Г-нь Т. Алжиновъ, бывшъ акцизъ надзирател — за оценителъ при Русенската мытища, отъ 1-ти юли т. г., на място г. Андрея Василевъ, който ся премѣства на същата дължност въ Вакарелъ; а оценителъ отъ посълдниятъ мытица г. Кирилъ Стефановъ — за оценителъ въ Варна, въ място г. Атанасъ Николаевъ, който си е далъ оставката.

Г-нь М. Вазовъ — за помощникъ на архиварътъ, при III-то отдѣление, въ Министерството на Финансътъ, отъ 1-ти юни т. г.

Г-нь В. Калинтьевъ — за секретарь при Цариградската мытища отъ 1-ти юли т. г.

Съ еднѣтъ указъ ся упразднива отъ 1-ти юли т. г. дължността на магазинъ при Вакарелската мытища.

Съ Указъ, подъ № 352 отъ 1-ти юли 1880 г.

Г-нь Мариновъ ся назначава за секретарь при Русенската мытища, въ място г. Я. Икономова, който ся премѣства на същата дължност въ Ломската мытища; а секретарътъ на посълдната, г. Яни Неновичъ, ся назначава за под-началникъ въ III-то отдѣление, при Министерството на Финансътъ.

Заплатата на тия лица, по новытъ дължности, ще ся слѣта отъ 1-ти юли т. г.

Съ Указъ, подъ № 319 отъ 30-ти истекшій юни, подтвърдяватъ ся „Наставлението за дѣлопроизводството, дължностите и кръгътъ на дѣйствията на Окръжните финансовые чиновници“, които и да ся приложатъ въ дѣйствие немедлен

2. Управлението и надзорът за финансовата часть въ всякий градъ, заедно съ окръгът му, ся възлага на особенъ финансъ чиновникъ, който ся назначава, премѣстява и уволянява по представлението на Финансовът Министъръ, съ Княжески Указъ.

3. Съобразно съ значението и голъбмиата на окръзът, Финансовът чиновникъ ся подраздѣлятъ на три степени, както е показано това въ приложеніето тукъ ишать.

4. На финансовои чиновници ся даватъ помощници, съобразно съ штатът, които да бѫдатъ добре запознаты съ работата, която ще предстои да извършватъ.

5. Всякъ финансъ чиновникъ има своя канцелярия, съ единъ до два писари, която ся помѣщава въ зданіето на Окръжното Ковчежничество, или въобще въ правителственът домъ (конакътъ).

ГЛАВА II.

За властта и обязанностите на финансовои окръжни чиновници.

6. Финансовът чиновникъ зависи исклучително и непосредственно отъ Министъръ на Финансътъ, а срещо всичките други правителствены учреждения и дължностни лица той е независимъ.

7. Финансовът чиновникъ испльнява безпрекословно всичките заповѣди и распорежданія, постѣдовавши отъ Министърството на Финансътъ.

8. Той е дълженъ да достава въ Министърството най-точни и обстоятелни свѣдѣнія върху възбудени въпросы, нетърпящи никакво отлагане и замедленія, като ся грижи на време да ги иска отъ местнаго надѣлъжни власти; дава отчетъ за всякакви несвоевременни и незѣрни донесенія.

9. За испльнение на възложението нему поръчки, той възва въ писменни сношенија абсолютно съ всичките окръжни власти, като ги поканва да взематъ указаните тѣмъ мѣрки и способи, за получение желаннаго резултатъ.

10. Распореждася на частът да яви на Министърството, по телеграфътъ, за всякакви извѣнредни и важни случаи, отъ които ся предвидждаатъ вредни и гибелни следствия за интересыта на хазната.

11. Контролеритъ на тютюневътъ и надзирателитъ на спиртоварителни фабрики ся намиратъ подъ най-ближкото вѣдѣніе на финансовои чиновници и ся назначаватъ и уволяняватъ по тѣхно представление до Министърството.

12. Всичките казенни учреждения, не исклучая и съдилищата, откриватъ безпрепятствено книгите си на финансовои чиновникъ, който провѣрява денежната имъ и счетна частъ, а въ случаи на нужда произвежда и ревизия като имъ препоръчва правилното водене на сметките.

13. Финансовът чиновникъ е дълженъ всякий мѣсяцъ, непремѣнио на първо число, да прави ревизия на Окръжното Ковчежничество совместно съ предвидѣнните въ Наставлението за ковчежничествата съставъ.

14. Финансовът чиновникъ защищава предъ съдилищата интересыта на хазната, като присъствува колкото за това получи приглашение отъ постѣдното.

15. Що ся отнася до акцизата частъ, финансовои чиновникъ ся съобразява съ съществуващите сега „Временни акцизни правила“.

16. За да надзирава редовното висане на даждията, финансовои чиновникъ испраща по окръгът помощници, си който пригъдва книги и сметки на селските кметове, дава имъ нужните наставления и подканва имъ да ускорятъ постѣживането на неисплатените дългове.

Задѣлъжка: При значителното набиране и неисправното висане на помянжитъ налогъ, туря въ дѣйствието 75. чл. отъ Пит. Уставъ, и циркулярното до г. Видински Губернаторъ отъ 4-ый мартъ подъ № 1.492, а до останалътъ — подъ № 1578.

17. Финансовът чиновникъ е дълженъ да обиколи ония села, гдѣто ся покаже нужда, и да пригъдва всяко, чо ся отнася до крѣгът на неговътъ обязанности.

18. На него лежи също обязанность да представя ежемѣсячно въ Министърството на Финансътъ отдельни вѣдомости за положението и недоборите на прамытъ и косвенни налоги и доходы отъ правителствените имоти.

19. Градската и селска полиція обязватъ ся да оказватъ на финансовои чиновници, при испльнението на възложението тѣмъ обязанности, нужното съдѣйствие, и да удовлетворяватъ всичките тѣхни законни требование, като ги снабдяватъ съ потребното число жандарми.

20. Окръжните съдѣти ся задължаватъ да испльняватъ всичките поръчки на финансовои чиновникъ, касающи до даждията въобще.

ГЛАВА III.

Вѣдомството на финансовои чиновници.

21. Служебната дѣятельност на финансовои чиновникъ ся заключава главниятъ образътъ въ надзорътъ за

правилното постѣживане въ съкровището на всичките правителственни даждя.

22. Колкото до надграждането на прамытъ даждя финансовои чиновникъ върши:

По беглизътъ:

а) Взема надгражните мѣрки за преброяване у время овцетъ и козетъ, подлежащи на тоя налогъ.

б) Слѣди отчастично лично, отчастично чрезъ помощникъ си за правилното ходъ на броенето тѣа животни.

в) Въ случаи на злоупотребление отъ страна кметовете, бройките, или частните лица, тутакси прави расположданія да ся издири престъпленето и да ся състави актъ, подписанъ отъ двама свидѣтели, за да ся предаде дѣлото на съдилището.

г) Слѣдъ обстоятелна провѣрка, подтвърдява премѣтните върху всяко село оклады и ги доставя въ Министърството при вѣдомостъ, споредъ показанието тукъ образецъ.

Задѣлъжка: Всякъ подтвърденъ отъ чиновникъ окладъ може да ся измѣни отъ Министърството.

23. Същите дѣйствия упражнява, кога наближи узаконенътъ срокъ за опредѣляване серчимътъ.

По десетъкътъ (ощуръ).

24. Наблюденіето за правилното опредѣление и събиране на ощурътъ отъ жита, зърнени и др. хлѣбни произведения, съставлява предметъ за най-реалността стараліе и особени грижи на финансовои чиновникъ.

25. Чиновникъ има высока контрола надъ правителствените агенти и учреждения, натоварени съ дължността да опредѣлятъ забѣлъзаните въ прилидущий параграфъ хлѣбни произведения, както и десетъкътъ отъ тѣхъ.

26. Преди да настane жетвата и срокътъ за вземането ощурътъ, финансовои чиновникъ доставя свѣдѣнія въ Министърството за положението на сѣидѣтъ, лозята, кукурузътъ, картофътъ и др. агрокультурни произведения, както и за числото на засѣяните дюни отъ земя.

27. За да може даждието десетъкътъ да ся замѣсти съ поземеленъ налогъ, на грижите на финансовои чиновникъ ся възлага да добива всяка година вѣрни и точни данни върху поземелното владѣніе въ повѣренитетъ нему районъ, които и да представи въ Министърството.

28. Особено стараліе требва да приложи финансовои чиновникъ, за да ся ускори привеждането въ извѣстност земелната собственост, която съществува въ окръгътъ, гдѣто той пребывае, като покаже споредъ приложната тукъ форма, колко има земя общинска, частна, градска, мънастырска, и вакуфна.

29. Задѣлъзаните въ горните членъ земи да ся разпределятъ съобразно съ качеството имъ и продуктивната сила, като ся подраздѣлятъ същевременно и по видътъ имъ на примѣръ на нива, ливади, мери, пасбища (суватлици), лѣсове, лозя и пр. .

30. Съѣтъ за владѣмътъ земи ще ся черпяте, до колкото това е възможно, отъ тапитъ, които притѣжава всяки землевладѣлецъ.

31. Окръжните и Градските съдѣти ся задължаватъ да приведятъ въ извѣстност горните имѣщества, като ги запишатъ въ особено съставенъ за това регистъ, споредъ приложената тукъ форма.

По поземелни налогъ върху лозята, градините и баҳчите.

32. Да знае колко дюни отъ лозя има, колко отъ тѣхъ ся обработватъ и колко не.

33. Колко сж ново насадени, (садове) които онце не даватъ плодъ.

34. Глѣда да ся опредѣли правилно количеството дюни отъ лозя, градини, бостани и пр., да ся преемѣта правилно поземелниятъ налогъ, който требва да ся вземе отъ тѣхъ, и ся старае щото тий даждя, както и всичките др. предвидѣни въ той правилникъ, да ся внасятъ въ определенитъ, споредъ приложената тукъ таблица, срокове.

35. За несвоевременното постѣживане на данъците, финансовои ся подлагатъ на взысканія, определени отъ забѣлъзеката на 16 §. въ настоящіето Уставъ.

По емлянъкътъ, иджарѣтъ и теметуатътъ

36. Финансовои чиновникъ ся грижи да провѣрява окладъ на тия налоги, извлечени отъ турските емлячи книgi.

37. Тамъ, гдѣто недвижимътъ имѣщества ся претърпели измѣнение презъ времето на войната, финансовои чиновникъ ся разпорежда да стаижъ нови оценки, въз основа на които и да ся опредѣлятъ помянжитъ даждя.

38. Задѣлъзаните въ 37 § оценки, ся възлагатъ на особни комисии, съставени на които ся назначава по съвѣтътъ рѣшеніе на окръжните начатники, финансовои

чиновникъ и предсѣдателитъ на окръжните и градските съдѣти.

39. Финансовои чиновникъ е длѣженъ строго да пази, що онемѣніето и опѣленіето на недвижимътъ имоти да става по най-редовенъ начинъ.

40. Съвершиши ся за постѣдне време купуванія и продаванія на имоти ще послужи за основание, да ся опредѣли стойността на отчуждените имѣщества.

41. Продажната стойност ще ся позаимствова отъ съставените и подтвърдени отъ съдилищата именни контракти.

42. По надзорътъ за косвенните налоги.

а) Наблюдава да постѣживатъ въ съкровището недомитъ отъ акцизътъ на ракия и виното,

б) Акцизътъ отъ тютюнътъ (муруре), съгласно съ ежествуващата инструкція, и

в) да приложи въ дѣйствието въобще правилата за обязанностите на службашите по акцизните надзоръ подтвърдени отъ 12-ый априлъ 1879 год. отъ Императорскътъ Комисаръ.

По правителствените имоти.

43. Финансовои чиновници ся грижатъ за правилното постѣживане на доходы отъ правителствените и обществените гори, ливади, суватлици, блата, рѣки, езера, переправы и лимани.

44. Не по-малка грижа полагатъ за пребирањето на доходы отъ слѣдующите статии: каменоломните, варниките и кирличните и желѣзни заводи.

45. Така също наблюдаватъ за редовното висане на доходы отъ турските недвижими имоти, като къщи, воденици, дюгени, ханици и пр.

Задѣлъжка: Сумитъ, които ще ся събератъ отъ забѣлъзаните въ предшествуващъ параграфъ статии, ще постѣжватъ въ съкровището подъ название: „условно-постѣживаніе“.

46. Финансовои чиновникъ е длѣженъ да представя по именни списъци за числото, въловъренитетъ нему окръгъ, на помянжитъ въ предшествуващъ членъ турски имѣщества.

ГЛАВА IV.

47. Въ случаи на нерадене и ущущенія по служба, финансовои чиновници и помощници имъ, съобразно съ виновността имъ, ся подлагатъ на:

а) выговоръ

б) щрафъ и

в) отчисление, по наказанието имъ причинени.

48. Въ случаи, че финансовои чиновници или тѣхните помощници престъпятъ службените имъ обязанности, което престъпление клони да повреди правителствената хазна, или накъм сторѣтъ такива дѣйствия, които основателно показватъ неспособността или неблагонаѣдливота имъ, свалятъ ся незабавно отъ дѣлъността по распореждане на Министъръ на Финансътъ, основано на Княжески Указъ.

49. Освѣтъ горбизложението, финансовои чиновници, за сторенитъ отъ тѣхъ злоупотребление въ службата, ся предаватъ на углазенъ сѫдъ отъ Министърството на Финансътъ, а тъй също отъ тѣхъ ся искатъ затубъти сторенъ на хазната, ако такъвъ нѣщо ся е случило, като тѣхъ взели обмылено участие въ присъзовяването на пропадъжатъ имъ сумы.

За Министъръ на Финансътъ

Главенъ Секретарь Д. Карапиловичъ.

По Военното Вѣдомство.

НЕГОВО ВЫСОЧЕСТВО, Князъ, изволи да издае следующій.

<h4

Приказъ.

№ 110.

Обявлявамъ при туй проектъ на Временното положение за Юрисъ-Консулта при Военният Министър:

§ 1. Юрисъ-Консулта разглѣдва всичките дѣла на Военно-Съдебната част, които постъпватъ въ Военното Министерство и дѣлата на Военното Министерство, по спори и искови на хазната отъ частни лица и на частни лица отъ хазната.

§ 2. По тий дѣла той излага своето мнѣніе като доклада лично на Военният Министър и приготвува по тѣхъ проекти за рѣшенія.

§ 3. Въ случаи на нужда, предоставя му ся право да иска отъ поддѣлачите лица и мѣста, за съображеніе и провѣряване, подлинните дѣла, актове и документы, които принадлежатъ къмъ разглѣданното дѣло.

§ 4. Юрисъ-Консулта ся назначава и уволянява по преложеніето на Военният Министър съ приказъ на НЕГОВО ВЫСОЧЕСТВО Князътъ.

§ 5. Юрисъ-Консулта, като ся намира въ съставъ на Военното Министерство, ползува ся съ правата и преимущества на чиновете отъ това Министерство, при което неговата дѣлжност ся брои въ II разрядъ.

София 23-ти юлий 1880 година.

Военният Министър Генералъ Ернротъ.

Приказъ.

№ 112

Споредъ заповѣдта на НЕГОВО ВЫСОЧЕСТВО — на Началникъ на Артилерията и на Командиръ на Артилерийскій полкъ ся присъюва форма на Софийската № 1 на НЕГОВО ВЫСОЧЕСТВО пѣша батарея; на Началникъ на Управлението на мѣстните Артилерийски учреждения — обща Артилерийска форма.

София 24-ти юлий 1880.

Военният Министър Генералъ Ернротъ.

Съ Приказъ, подъ № 117. Севлиевската № 14 пѣша дружина, която ще пристигне въ гр. Севлиево на 15-ти юлий, подчинява ся на Началникъ на Западниятъ воененъ Отдѣлъ, Полковника Боборикана.

Върховный Съдъ.

О предѣленіе.

Днесъ, 14-юни 1880-та година, въ распоредителното съ засѣданіе, Върховный Съдъ, въ стѣдующій съставъ: Предѣдателствующій членъ Иванчо Пенчовичъ, членове: Гаврій А. Моровенъ, Марко Д. Балабановъ и Секретарь Найденъ Беневъ, слуша предложената отъ предѣдателствующій членъ Пенчовичъ частна жалба, подадена въ Върховный Съдъ отъ Н. Х. Сукирова, адвокатъ въ г. София, съ деномѣсяціе 11-ти юни, 1880 год. Съдѣжаніето на тая жалба е слѣдующето:

Днесъ, преди разглѣдането дѣлата на упълномощителите ми съ турчинъ Хюсенинъ Хюсни Ефенди, отъ г. София, въ Софийскій Апеллативенъ Съдъ, съ силата на чл. 13 отъ претото въ Народното Събрание сѫдопроизводство за мировитъ Съдъ, подтвърдено отъ Негово Высочество на 23-ти маи 1880 год. и обнародовано въ 45-ти брой на „Държавенъ Вѣстникъ“, и на основаніе чл. 235 т. 4 и чл. 237 т. 3 отъ Временните Съдебни Правила, поискахъ да ся отведе Г-нъ Д. Грековъ, пълномощникъ на турчинъ Хюсенинъ Хюсни Ефенди, който, като не Българскій подданикъ нема право да быва повѣренникъ (пълномощникъ) предъ Съдоветъ въ Българското Княжество: ить, за обща жалост и позоръ, Софийскій Апеллативенъ Съдъ, състоящъ отъ г. г. Кализанова (Зографскій) Расолкова и единъ почетенъ членъ, на основаніе че не знаѧть да е прѣтъ, подтвърденъ и обнародванъ подобенъ законъ, въпрѣки чл. чл. 43—46, отъ Българската Конституція, пегира реченинъ законъ и отблъснатъ отводътъ ми. При подобно противозаконно и противоконституціонно опредѣленіе на Софийскій Апеллативенъ Съдъ, сътохъ за престѣженіе да останѫ повече въ Съдътъ и напустихъ Съдебната присѣжственна сала, като протестирахъ сѫщеврено противъ всичко това (опредѣленіето на Съдътъ). Прочее тѣхъ ся противъ реченинъ съставъ на Софийскій Апеллативенъ Съдъ и моля настоятелно: 1-о), да ся спре веднага разглѣдането (разбирателството) на дѣлата и да ся провѣзгласиѣтъ всички дѣйствія по това дѣло на Софийскій Апеллативенъ Съдъ за нестанили: 2-о), да ся запрети на Г-на Д. Грекова да быва повѣренникъ и 3-о), да ся дадѣтъ господата отъ реченинъ съставъ отъ Софийскій Апеллативенъ Съдъ подъ Съдъ за да ся накажатъ за всеобщъ примѣръ, като престѣжници на Конституціята и законы.

За да разрѣши това дѣло, Върховный Съдъ въз предъ видъ: 1-о), че въ Върховната Съдъ могатъ да ся подаватъ само кассационни молби, срещо окончателните, влѣзли въ законна сила, рѣшенія и присъди (10 ст. отъ учреждението на Върховната Съдъ); 2-о), че частни жалби могатъ да ся подаватъ въ Върховната Съдъ, само срещо отказване да ся приеме кассационна молба или когато ся вѣспира пѣтъти на страната къмъ правосѫдіето (314 и 888 статии отъ Вр. Съдеб. Правила и 20 ст. отъ учреждението на Върховната Съдъ); 3-о), че срещо опредѣленето, по което отводътъ за повѣренникъ е оставленъ безъ внимание, частна жалба ся недопушта, а срещо това може да ся оплаква незадоволната страна въ кассационната жалба, срещо окончателното рѣшеніе (ст. ст. 235 т. 4, 240 и 307 отъ Времен. Съдебни Правила и 20 ст. отъ учреждението на Върховната Съдъ); 4-о), че Върховната Съдъ, въ качеството си на пазач за законната редъ въ сѫдлищата и за исполненіе на законните, не може да не забѣлжи: а), че адвокатъ, на когото страната е повѣрила своята сѫдба, постѣпенно несъгласно съ своите дѣлности и съ интересътъ на довѣрителътъ си, когато напустнува Съдътъ само защото той (Съдътъ) е постановилъ опредѣленіе или резолюція, които не сжъгласни съ неговото частно мнѣніе и че та-кава постъпка отъ страна на адвокатъ е морално престѣженіе, а не е престѣженіе дѣйствіе когато повѣренникъ остане въ Съдътъ при сѫденето, при слушането на дѣлото, за да изврши до край своята почтена и адвокатска дѣлностъ: б), че иѣкои адвокати ся относятъ къмъ Сѫдлищата не съ изискуемътъ отъ законъ уваженіе и въ молбите и жалбите имъ ся нахождатъ неумѣстни и насърбътъ думы, които не уягчаватъ доводътъ имъ, а само намаляватъ достолѣтето, както на Съдоветъ, така и на адвокатътъ. Заради това Върховната Съдъ опредѣлява: частната жалба, подадена въ Върховната Съдъ отъ адвокатъ Н. Х. Сукировъ, съ деномѣсяціе 11 юни 1880 год., да ся остави безъ постѣженіе, а това опредѣленіе, за рѣководство и знаніе на адвокатътъ, да ся обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

На първообразното подписали: Предѣдателствующій членъ Иванчо Пенчовичъ, членове, Гаврій А. Моровенъ, Марко Д. Балабановъ, приподписали: Секретарь Найденъ Беневъ.

ТЕЛЕГРАММЫ.

Агенцията Жавасъ.

Цариградъ 21/9 юлий. Гошентъ и Тиско посланици на Франция и Англия говорихъ ясно сultану; Тиско му разправи като приведе въ примѣръ Египетъ. Австралия протестира противъ съединенето на Восточна Румелия съ България.

Слухъ ся носи че Черногорскій въпросъ е близо вече да ся расправи по прѣтелски.

Таймъсъ. Извѣстява че Англия починала да испразнава Кабулъ. Споредъ Дайли Неусъ Християне были исхлани въ Адана (мала Азия). Сѫщѣтъ вѣстникъ явялъ, че Хоббъръ паша е отказалъ да командува турската ескадра противъ Гърция.

Парижъ 21/9 юлий. Вчера Гамбета быде посрѣдникъ съ ентусиазъмъ въ Бель-вилъ, онъ говори върху цѣлостта на Републиканска Франция; трицѣтътъ знамъ ще бѫде за всякоа емблема (знакъ) на равенството; отъ сега на татъкъ единственътъ гласъ на французы треба да бѫде за рѣпублика отъ истински рѣпубликанци.

Цариградъ. Европейската комисія за реформы въ Турските Европейски провинции е прѣла по начало двѣтѣ основни точки: Администрація и Финанси; комисіята прѣла подраздѣленето на вилаетъ и тѣхната администрація, съобразно съ турскій проектъ.

Виена 18/9 юлий. Завчера на Подролицканъ станжало скарване между пограничните козаци — които искали да да освободятъ двама запрени — и австрійските жандарми, които изгонили козацътъ.

Атина съща дата. Вчера станжало демонстрація, тържественно ся пѣло благодарителенъ молебенъ въ всичките църкви; вечерът имало илюминациі. Официалната газета публикувала текстъ на Нотата.

Лондонъ 20/9 юлий. Въ камаратата на общинътъ Дилкъ като отговорише на Брайса, каза, че Черногорците били готови да нападнатъ Албанците, и че Албанците предварили да ги нападнатъ, понеже тѣ, последните, били за това отъ поизпрѣдъ пригответи. Лордъ Листуелъ, първия шамберленъ на Царицата, въ което качество като членъ на кабинетъ си даде оставката въ слѣдствието на положението на Правителството спрямо въпросътъ за аграрни билъ (законопроектъ) въ Ирландия, отъ който всичките статии ся прѣхъ вчера отъ камаратата на депутатите.

Стандартъ извѣстява че Портата вече отговорила на въпросътъ по предаването Дулчина на Черногорците, потвърждава че тя (Портата) прави всички усилия за да успори на черногорците притежанието, които Албанците имъ задържатъ неправилно.

Пловдивъ 20/9 юлий. Убиецъ на г-жа Скобелевъ е единъ капитанъ отъ Руската армія называемъ Узатъ, който е билъ дѣйствително на служба въ Источна Румелия и който придружавалъ г-жа Скобелевъ въ пътешествието ѝ, тя е имала скопоцѣници шинзы съ себе си.

Пловдивъ 19/9 юлий. Тѣлото на г-жа Скобелевъ днесъ ся балсамосва. За погребенето ся чака отговоръ отъ С. Н. Бургъ. Опѣлото става утрѣ.

Лондонъ 20/9 юлий. Въ Камаратата на Лордоветъ Гранвилъ каза, че прѣль отъ Германия тия обясненія върху испрашването Германски офицери въ Турция: Отъ 50 години наредъ членъ по нѣколко Германски офицери сжъ взимали служба въ Турция, иъ слѣдъ като сжъ давали оставка отъ службата си въ Германия. Германското правительство уверява, че желае да дѣйствува съгласно съ желането на другите сили относително дѣлата по Европейските концерти.

Берлинъ 20/9 юлий. Държавниятъ мониторъ обнародва законътъ, който съдържа измѣненето на църковните закони.

Отъ Министерството на Народното просвѣщеніе.

Обявление.

№ 1200.

Съ настоящето ся приканватъ онія учители отъ всичките училища въ бывшите Самковски и Орханийски окръзи, които желаѣтъ да посѣщаватъ тѣгодинните педагогически курсове, да ся явятъ, пакъ късно до десетъти текущи юлий, при Инспекторътъ на Софийския учебенъ окръгъ за да постѣпятъ въ педагогическите курсъ, който ще ся държи въ София.

София 4-ти юлий 1880 год.

Орѣховскій Окръженъ Съдъ.

Призовка.

№ 355.

Орѣховскій Окръженъ Съдъ, на основание стат. 115 (п. 2) отъ Вр. Съд. Правила, за устройството на Съдебната част въ България, призовава турчинъ Мехмедъ Джемилъ-Бей, бывшъ жителъ на г. Орѣхово, а сега съмѣсто жителътъ въ Цариградъ, да ся яви лично или чрезъ свой повѣренникъ въ Съдътъ, въ срокъ отъ четири мѣсяци отъ този постѣжъ въ педагогическите курсъ.

Той ся выка по молбата на Рахамимъ Зонана, жителъ отъ г. Видинъ, който преди вън искаше отъ гроша двѣ хиляди триста и восьмъ № 2,308.

Въ случаи на пеяваането му, Съдътъ ще постѣпятъ съгласно съ ст. 281, п. 1, отъ горѣомѣжнътъ Правилъ Орѣхово 27-ти май 1880 год.

Предѣдателъ Лука Радуловъ.

Пом. Секретарь: Д. П. Козманъ.

(1 — (258) — 3)

  ОТЪ АДМИНИСТРАЦІЯТА

Умоляватъ ся правителствените учреждения въ княжеството, особено же онія отъ тѣхъ, които по новытъ узаконенія ся закрываютъ презъ текущій мѣсяцъ и които до сега не сжъ внесли стойността на вѣстникъ за I годишнето му теченіе, да ся постараѣтъ да вънескатъ въ мѣстните окръжни ковчежничества, а полученытъ въ тъкъслъ случай расписки да проводятъ въ администраціята на вѣстникъ.

Учрежденията и г-да частниятъ абонати, които вънесли тая стойностъ направо въ администраціята не по правителственый курсъ, считая ср. рубла отъ 4 фр., умоляватъ ся тоже да си доплатятъ слѣдуемото.